

ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

ο καθορισμός της υπεύθυνης τακτικής και στρατηγικής. "Ετσι δείχνουμε σαν να αγνοούμε ότι πρώτη και κύρια έγνοιά μας τούτη την ώρα πρέπει να είναι οι πολιτικές μας ελευθερίες, και η δημοκρατική ομαλότητα, μαζί με την διαμόρφωση των κατάλληλων και αποτελεσματικών κομματικών μας οργάνων για την πραγματική και όχι άπλωε φραστική διεκδίκηση της εξουσίας.

Ξεχνάμε ότι τους πρώτους έκαίνους μεταδικτατορικούς μήνες του '74 με την κυβέρνηση έθνικής ένωσης και τις δημοκρατικές δυνάμεις που έλαβαν μέρος σ' αυτή —αυτές πού τόσο εύκολα τις κατακρίνουμε «ξές αποστάσεις» —κερδίσαμε την απαλλαγή της χώρας από τη μοναρχία και τη νομιμοποίηση όλων των πολιτικών δυνάμεων, δηλαδή την ισπολιτεία. "Ετσι η δεξιά έχασε δυό από τα κύρια ερείσματά της. "Εμείς όμως αντί να αξιοποιήσουμε αυτές τις κατακτήσεις τόχουμε ρίξει από τότε στην «μελλοντολογία» και στον «φηδίκό» σοσιαλισμό, ενώ χρειάζεται ένότητα, ρεαλισμός και κομματική ανιδιοτέλεια. "Ετσι χάσαμε δυό κρίσιμες εκλογές και όπως φαίνεται ετοιμαζόμαστε να χάσουμε και τρίτη, αν δεν πάθουμε και χειρότερα.

Στο επίκεντρο της εθύνης για τό είδος και την γραμμή του άγωνα μας έναντιόν της δεξιάς βρίσκονται σήμερα ασφαλώς τό ΠΑΣΟΚ, σαν αξιωματική αντιπολίτευση και σαν κόμμα σίγουρα αντιδεξιό, αντιπαλαίκομματικό. Για την ΕΔΗΚ έδωκε πολιτικά σωστό τούτη την ώρα να μη μιλάμε, σύμφωνα με τό αξίωμα ότι «δέν πρέπει να πυροβολούμε τό ασθενοφόρο». "Ετσι άρκει μονάχα τούτο: Οι μετελογικές εξελίξεις μέσα στην ΕΔΗΚ, δικαίωσαν δυστυχώς πολύ πικρά όλους εκείνους πού με άποφασιστικότητα και όχι μόνο με λόγια είχαν πιστημάνει την άπόλυτη ανάγκη της άνάληψης έγκαιρα πρωτοβουλιών.

Τό ΠΑΣΟΚ όμως; Μπορεί μόνο του να αντιπαταγαντί στα δε-

ξη μέσα στη Βουλή — ήταν να άγνοεί επίμονα τά σκληρά στρατηγικά δεδομένα της πολιτικής μας πραγματικότητας και με μεγάλη άπλοποίηση να περιορίζει την πολιτική του πρόταση στην συναρπαστική ζωγραφική τελικών στόχων, χωρίς στρατηγική και χωρίς ιεραρχημένες προτεραιότητες για τη λύση των μεγάλων προβλημάτων του τόπου με τά δικά μας μέσα και μέσα από τις έικές μας αναγκαιότητες. "Ετσι τού ήταν δυνατό να δίνει και μεγάλες υποσχέσεις, πού απέδωσαν βέβαια έκλογικά.

Είναι όμως δυνατό με αυτή την τακτική να περάσει από τό παιχνίδι άπλως τού «κυννητού της εξουσίας» στην άληθινή διεκδίκησης; "Ασφαλώς όχι. Γιατί η διεκδίκηση αυτή προϋποθέτει την κινητοποίηση εύρτατων κοινωνικών δυνάμεων, πού μόνο με την άπέραντα προσγειωμένη αντιμετώπιση των προβλημάτων μας είναι δυνατή. Την προσγείωση όμως αυτή δέν μπορεί να την κάνει τό ΠΑΣΟΚ, γιατί αυτό θά έσήμαινε την εγκατάλειψη βασικών του θεσεων. Πώς μπορεί π.χ. να εγκαταλείψει τό κατηγορηματικό του «όχι» στην ένταξη μας στην Ε.Ο.Κ., όταν τό έχει αναγάγει σε κομματικό δόγμα; "Αλλά κι από την άλλη μεριά πώς μπορεί να άναπτύξει μία ρεαλιστική σοσιαλιστική στρατηγική και να έξασφαλίσει έτσι την εμπιστοσύνη εύρτατων λαϊκών στρωμάτων χωρίς την εγκατάλειψη αυτού του δόγματος, όταν είναι βέβαιο ότι κάθε άποτελεσματικός πολιτικός σχεδιασμός, πού φέρνει υπέυθυνα στην έξουσία, περνά από την αγωνιστική παρα-

δοχή της ένταξης; Και μόνο τό γεγονός ότι τό ΠΑΣΟΚ ύποχρώθηκε από τά πράγματα να ψηφίσει στη Βουλή τό χρηματοδοτικό πρωτόκολλο με την ΕΟΚ, τό δάγνιο δηλαδή πού μας δίνεται για να προετοιμασούμε οικονομικά για την ένταξη, άποδεικνύει ότι όταν βρεθείς πρόσωπο με πρόσωπο με την πραγματικότητα, η δογματική θέση τού «όχι στην Ε.Ο.Κ.» δέν μπορεί να κρατηθεί.

"Η πρόσφατη άπόφαση της κεντρικής επιτροπής τού ΠΑΣΟΚ, έπιχειρεί βέβαια να έξασφαλίσει μία κάποια έλαστικότητα για την χάραξη της μελλοντικής του τακτικής. "Ετσι π.χ. δίπλα στη βασική θέση τού ΠΑΣΟΚ για την άνάγκη «έθνικοαπελευθερωτικού άγωνα», πού συναρπάξει βέβαια τούς άπειρους και απέδωσε ίσως ένλογικά, αλλά πού όλοι εκείνοι πού έχουν ζήσει την πρόσφατη ιστορία μας γνωρίζουν ότι αυτό σημαίνει μετωπικές συγκρούσεις, πού καταλήγουν στα αίματα, εμφανίζεται η μετριοπαθέστερη καινούργια θέση τού «έθνικοαμυντικού άγωνα», πού με την άοριστία της δέν λέει βέβαια πολλά πράγματα.

"Ετσι τό ΠΑΣΟΚ δεμένο ύποχρεωτικά με τις μέχρι τώρα θέσεις του δέν μπορεί να είναι, παρ' όλης της διακηρύξης του, ό μοναδικός φορέας της άλλαγής. Δέν μπορεί καν και σαν αξιωματική αντιπολίτευση να άποτελέσει μόνο του την έναλλακτική κυβερνητική λύση.

"Επιτακτική προβάλλει έπομένως η άνάγκη για την διαμόρφωση τού καινούργιου, μεγάλου κομματικού φορέα, πού με τή σαφή και άταλάντευτη τοποθέτησή του

στό στρατόπεδο της άλλαγής, αλλά και με την προσγειωμένη πολιτική του, θά οδηγήσει, όχι ανταγωνιστικά, αλλά συνγωνιστικά μαζί με τό ΠΑΣΟΚ, τις λαϊκές δυνάμεις επί τέλους στην έξουσία.

Χωρίς τη διαμόρφωση αυτού τού φορέα η χώρα στερείται στην ουσία πραγματικής έναλλακτικής κυβερνητικής λύσης. Κι ούτό σημαίνει ότι η πολιτική ομαλότητα και οι πολιτικές μας ελευθερίες βρίσκονται κάτω από μόνιμη άπειλή. Χωρίς αυτή τη διαμόρφωση όλοι οι άγώνες τού προοδευτιού λαού μας είναι στην καλύτερη περίπτωση καταδικασμένοι να μένουν στείροι και στην χειρότερη να τροφοδοτούν τά σκοτεινά σχέδια της αντίδρασης.

Μοιάζει να είναι παράδοξο ότι ό πολιτικός κρίσιμος ρόλος τούτη την ώρα, τό «κλειδί» των μελλοντικών εξελίξεων βρίσκεται σε σημαντικό βαθμό στα χέρια εκείνων των δυνάμεων πού καλούνται να συμβάλουν στην δημιουργία αυτού τού καινούργιου φορέα. Και αυτές οι δυνάμεις είναι εκείνες ακριβώς πού έπληγήσαν βαριά από τό έκλογικό αποτέλεσμα. Είναι προπαντός οι σοβαρά τραυματισμένες σοσιαλιστικές δυνάμεις της «Συμμαχίας» και οι καθημαγμένες από τόν έσωτερικό ανταγωνισμό προοδευτικές δυνάμεις της ΕΔΗΚ. Στους δοκιμασμένους σε σκληρούς άγώνες ώμους τους πέφτει τό βάρος μιας καινούργιας στράτευσης, πού μοναχά η σωστή άνάληψη της άνοίγει επί τέλους την φωτεινή προοπτική στών άπειλητικά κλειστό πολιτικό μας όρίζοντα.

Γ. Α. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

